

FIUL RISIPITOR

Mulțumesc, frate Paul. Buna seară. Mulțumesc mult. Mulțumesc. Mă simt bine când știu că sunt binevenit înapoi. Aceasta arată că avem părtășie. Nici chiar moartea nu ne desparte pe unii de alții. Noi continuăm să trăim undeva. Dragostea continuă să trăiască; după ce au trecut toate lucrurile, dragostea rămâne. „Prorociile se vor sfârși; limbile vor înceta; cunoștința va avea sfârșit. Dragostea nu va pieri niciodată”, ea continuă să trăiască.

Mă bucur să fiu aici în această după masă, o spun din nou, să am această ocazie să vă vorbesc puțin. E cam cald. În seara aceasta va fi un serviciu de vindecare, în încheierea trezirii spirituale. În seara aceasta vom încerca să le slujim tuturor celor din public, dacă este posibil, să alocăm cel mai mult timp rugăciunii pentru bolnavi.

Vineri am ajuns acasă foarte târziu, iar sâmbătă dimineața am avut un serviciu divin. Sâmbătă după masa am avut câteva urgențe de care a trebuit să mă ocup simultan. Am venit în adunare cu puțin timp în urmă, acum vreo oră. Voi avea adunare în după masa aceasta și deseară. Mâine, la prânz, voi avea adunare în New Albany, Indiana. Așadar, vedeți, sunt tot timpul pe drum. Dar suntem foarte bucuroși să fim oriunde putem vorbi puțin pentru Isus. Aceasta contează.

Sunt așa de mulțumitor pentru frații slujitori de aici, pentru cei care cântă, care i-au inspirat sau ajutat pe oameni. Pentru aceasta suntem aici, ca să încercăm să-i ajutăm pe alții. Eu n-aș fi putut niciodată să duc mesajul în toată lumea de unul singur. Este nevoie de mii dintre noi care s-o facă; și împreună ne putem uni, uitând de bisericile și doctrinele noastre, ca să știm între noi un singur lucru: pe Hristos și pe El răstignit.

Cred că Dumnezeu este pe cale să facă o lucrare minunată în scurt timp. Cred că vom vedea lucrarea Duhului așa cum n-a mai fost vreodată. Mă simt călăuzit să spun că eu cred că părticica pe care mi-a dat-o Dumnezeu ca să slujesc altora va crește și va deveni ceva și mai minunat decât cele două semne pe care mi le-a dat Dumnezeu să le fac înaintea oamenilor. Și cred că va fi ceva mai minunat decât a fost până acum. Rugați-vă pentru mine. Iar alții să poată fi inspirați și să înainteze, să se apropie de Dumnezeu, ca o mare armată care înaintează.

Vreau să spun, din nou, că am apreciat micile cadouri și lucruri care mi-au fost dăruite în această săptămână. Pe unele nu am apucat să le deschid până nu am ajuns acasă. Când am ajuns acasă, m-am așezat cu fetița și am mâncat împreună o cutie de prăjiturele pe care ni le-a dăruit cineva; ne-am bucurat foarte mult de ele.

Acum, nu vrem să ocupăm prea mult timp. Câți de aici sunt creștini? Să ridice mâinile creștinii din toată sala. Oh... Sunt și păcătoși prezenți? Să ridice mâna cine este păcătos. Vreți să spuneți că nu sunteți păcătoși? [Porțiune lipsă pe bandă - n.ed.]...?... un păcătos! Oh!...?... Dumnezeu să vă binecuvânteze. Frumos... Noi toți suntem creștini. Mă bucur mult pentru aceasta. Foarte frumos.

Câți dintre voi au primit Duhul Sfânt de când au crezut? Ridicați mâinile. Oh, ia priviți. Ar fi un timp potrivit pentru răpire, nu-i așa? Deja...?...

În după amiaza aceasta urma să vorbesc despre „Întoarcerea Fiului Risipitor”. De obicei aș folosi subiectul acesta pentru a-i chema pe păcătoși la Hristos, dar câtă vreme aici nu sunt păcătoși, n-ar fi cine să vină la El, nu-i așa? Atunci poate îmi schimb subiectul...

Când ajungeți acasă chemați-vă vecinii și pe toți bolnavii și aduceți-i și poate că Domnul va face ceva pentru noi în seara aceasta, care să dea startul unei mari turnări [a Duhului – n.tr.].

Haideți să ne unim și să ne rugăm ca Dumnezeu să-i vindece pe toți cei prezenți în seara aceasta, deodată. Nu v-ar plăcea s-o vedeți? Îi promit lui Dumnezeu aici ... [Porțiune lipsă pe bandă – n.ed.] că dacă El dorește să-i vindece pe toți cei prezenți aici, aceasta va fi un semn între El și mine, că de îndată ce veți găsi un loc, mă voi întoarce să continui această adunare. [Cineva spune: „Oamenii doresc să predici despre fiul risipitor”— n.ed.] Bine. [Cineva spune: „Toți suntem păcătoși salvați prin har”.] Amin. Asta suntem: păcătoși salvați prin har. Așa este? Noi toți suntem păcătoși salvați prin har. Mi-aduc aminte de vremea când eram eu un fiu risipitor.

Bine. Să nu uitați să vă rugați pentru mine, dacă se va întâmpla să plec pentru o vreme. Înainte de a începe serviciul de rugăciune pentru bolnavi, când nu sunt sub ungera aceea, am libertatea de a-i întâmpina pe oameni și mă bucur s-o fac. Aceasta mă zidește, iar seara, când vine ungera pentru aceste lucruri... Închipuiți-vă, uneori în adunările noastre am avut mii de oameni; poți simți că sunt prezenți critici, reporteri, predicatori care uneori critică, membri ai unor biserici care nu cred în vindecare. Ei de-abia așteaptă să găsească ceva greșit, ca să se agațe de lucrul respectiv. Eu trebuie să fiu în cea mai bună formă tot timpul, până când Duhul Sfânt începe să lucreze și să-mi descopere ce și cum. Și acesta este motivul pentru care eu nu prea fac vizite, nu că nu aș vrea. Dumnezeu știe că vreau s-o fac, dar pur și simplu nu o pot face pentru că atunci când mă întâlnesc cu cineva, au loc discuții despre altceva, iar acestea mă îndepărtează de ungeră, iar eu vreau să fiu pregătit, în cazul când Domnul ar spune: „Persoana aceasta are un anumit lucru. Cine stă în fața ta?”

Amintiți-vă la ce poate să ducă o greșeală. Iar eu nu pot să mă bazez pe mine, pentru că eu nu știu nimic. Eu

trebuie să mă bazez pe El. Iar aici, am încredere că dacă Domnul va face aceasta, El va inspira întreaga adunare să creadă că Dumnezeu, Ființa Supranaturală, este în mijlocul nostru, gata să-și proslăvească lucrările între noi. Sunt foarte bucuros că El se face de cunoscut astfel.

Putem să vorbim cu El, acum, o clipă, în timp ce ne aplecăm capetele? Tatăl nostru ceresc, suntem foarte mulțumitori că în după amiaza aceasta suntem aici, între copiii Tăi, care Te cred, care suferă pentru Tine, care predică Cuvântul, care slujesc zi și noapte, care postesc, se roagă și privesc toată ziua spre cer. Suntem recunoscători că suntem în legătură cu un asemenea grup minunat în această după amiază, unde sunt adunate sute de persoane, pline de Duhul Tău, care așteaptă „mișcarea apelor”, ca să putem intra în ele. Poate că aici sunt și oameni care nu Te cunosc, Doamne, cărora poate le-a fost mai greu să ridice mâinile ca să facă o mărturie publică. Mă rog ca Tu să vorbești inimii lor, să-i aduci la pocăință, ca Tu să le poți deveni scump inimii lor. Să vină, astăzi, cei care nu au primit Duhul Sfânt. [Porțiune lipsă pe bandă - n.ed.] Să spună: „Oh, Dumnezeule, cercetează-mă și încearcă-mă și vezi dacă este vreun rău în mine, apoi spală-l prin sângele Tău, ca eu să Te pot primi pe Tine, Duhul Sfânt, în inima mea”.

Iartă-ne neajunsurile, Doamne, te rog. Copiii Tăi au greșit. De multe ori greșim și Te rugăm să ne ierți. Binecuvântează vestirea Cuvântului. Tu știi Tată, că eu nu știu un cuvânt din ce voi spune în această după masă. Poate voi vorbi despre întoarcerea fiului risipitor. Vom aștepta să vedem ce vei spune Tu și vom spune și noi acele lucruri. Binecuvântează toate cuvintele care vor fi spuse. Ele să cadă într-un pământ roditor, să rodească însutit; căci o cerem în Numele Învățătorului, Hristos. Amin.

Eu nu știu de ce am spus că voi vorbi despre tema întoarcerii fiului risipitor. N-am mai citit acest pasaj din Scriptură, cred că de vreo opt ani. Și cred că am mai vorbit despre el acum

vreo opt-zece ani. Iar când am făcut-o, cred că am arătat cum vedeau fariseii acest subiect. Fiul care a rămas acasă s-a simțit nedreptățit – cred că așa spune pilda. El s-a mâniat foarte tare pentru că tatăl l-a primit înapoi pe fiul pierdut, rătăcit. Și am vorbit bisericii despre faptul că nu ar trebui să se simtă așa, ci atunci când un păcătos vine în față, toată biserica ar trebui să se adune în jurul lui. Nu credeți?

Nu demult, am vorbit într-o duminică după amiaza, lângă Burkesville, Kentucky, unde am fost născut eu. Acum câteva momente mă gândeam la cât de mare este diferența: avem mașini parcate aici, o clădire frumoasă, iar acolo era o biserică veche, făcută din bușteni și acoperită cu șindrilă. Și când m-au dus acolo, erau cai pe tot drumul.

Dimineața s-a cântat; eu stăteam pe platformă. Doamnele stăteau într-o parte, iar pe cealaltă parte aveau ceea ce se chema odată „zona de amin-uri”^[1].

N-aveau nicio carte de cântări. Aveau o orgă veche, cu pedală. Ați văzut vreodată, una? Haideți să vedem câți au văzut acel gen de orgă? Oh, da, genul acela de orgă veche... Uneori n-o foloseau pentru că îi lipseau unele clape. Aveau un diapazon vechi, pe care-l loveau și predicatorul făcea: „Hmmmmm”. De acolo își lua tonul și începeau să cânte. Cântau: „Nu ne vom teme de niciun rău când vom muri, căci Isus ne va lua în brațele Sale și ne va duce în siguranță acasă”.

Oamenii aceia Îl respectau pe Dumnezeu. În seara

aceea, le-am vorbit despre vindecarea divină. În ziua următoare vânam verigițe pe deal. Am auzit zgomot de fierăstraie și m-am gândit să merg să văd ce se întâmplă. Patru sau cinci bărbați tăiau lemne acolo, aveau puștile rezemate de un copac și avea loc o dispută între ei. Unul din ei a zis: „Eu cred că predicatorul acela a spus adevărul”. Altul a zis: „Acela a fost un serviciu divin «varză»”. Doar așa a știut el s-o exprime, bănuiesc. M-am dus la ei, povesteau, unul dintre ei mesteca o bucată mare de tutun, atât de mare că

aproape nu-i încăpea în gură. El era vorbitorul principal. I-am salutat, s-au întors și acest tip voinic și-a scos pălăria și a zis: „Bună dimineața, pastor Branham”. Mă gândeam: „Măi, bucata aia mare de tutun aproape că-l poate ucidi”.

[...]. Dar când am vorbit în după masa aceea despre învierea lui Hristos, un tip voinic se ridică de undeva din spate și fuge în față, strigând: „Dumnezeule, ai milă de sufletul meu”. N-a ajuns nici la jumătatea distanței, când circa cincizeci din acele „mămăițe” l-au luat pe după gât și-au venit cu el în față. În după amiaza aceea au avut loc vreo cincizeci și ceva de convertiri. Ei nu au venit doar în față, s-au pus pe genunchi, au făcut o mărturisire formală și s-au ridicat. Ci ei s-au rugat vreo două ore, până au străpuns. Când s-au ridicat, hainele le erau atât de ude încât le puteai stoarce. S-au ridicat în picioare strigând. Și au pornit către pădure și pe dealuri strigând: „Aleluia! Aleluia!”

Ascultați, oameni buni: or fi fost ei bapțiști, dar ei aveau adevărata religie de modă veche, a Duhului Sfânt. Căci ei așa trăiau. După roadele voastre sunteți cunoscuți.

Acum, în timp ce eu citesc, voi rugați-vă, dacă doriți. Vrem să citim din Luca 15, începând cu versetul 11:

„El a mai zis: Un om avea doi fii. Cel mai tânăr din ei a zis tatălui său: «Tată, dă-mi partea de avere ce mi se cuvine.» Și tatăl le-a împărțit averea. Nu după multe zile, fiul cel mai tânăr a strâns totul și a plecat într-o țară depărtată, unde și-a risipit averea ducând o viață destrăbălată.

După ce a cheltuit totul, a venit o foamete mare în țara aceea, și el a început să ducă lipsă. Atunci s-a dus și s-a lipit de unul din locuitorii țării aceleia, care

I-a trimis pe ogoarele lui să-i păzească porcii. Mult ar fi dorit el să se sature cu roșcovele pe care le mâncau porcii, dar nu i le dădea nimeni. Și-a

venit în fire și a zis: «Câți argați ai tatălui meu au belșug de pâine, iar eu mor de foame aici! Mă voi scula, mă voi duce la tatăl meu și-i voi zice: Tată, am păcătuțit împotriva cerului și împotriva ta și nu mai sunt vrednic să mă chem fiul tău; fă-mă ca pe unul din argații tăi.»

Și s-a

sculat și a plecat la tatăl său. Când era încă departe, tatăl său l-a văzut și i s-a făcut milă de el, a alergat de a căzut pe grumazul lui și l-a sărutat mult. Fiul i-a zis: «Tată, am păcătuțit împotriva cerului și împotriva ta, nu mai sunt vrednic să mă chem fiul tău.»

Dar

tatăl a zis robilor săi: «Aduceți repede haina cea mai bună și îmbrăcați-l cu ea; puneți-i un inel în deget și încălțăminte în picioare. Aduceți vițelul cel îngrășat și tăiați-l. Să mâncăm și să ne înveselim; căci acest fiu al meu era mort, și a înviat; era pierdut, și a fost găsit.» Și au început să se înveselească.

Fiul cel

mai mare era la ogor. Când a venit și s-a apropiat de casă, a auzit muzică și jocuri. A chemat pe unul din robi și a început să-l întrebe ce este. Robul acela i-a răspuns: «Fratele tău a venit înapoi, și tatăl tău a tăiat vițelul cel îngrășat, pentru că l-a găsit iarăși sănătos și bine.»

El s-a

întărâtat de mânie și nu voia să intre în casă. Tatăl său a ieșit afară și l-a rugat să intre. Dar el, drept răspuns, a zis tatălui său: «Iată, eu îți slujesc ca un rob de atâția ani, și niciodată nu ți-am călcat porunca; și mie niciodată nu mi-ai dat măcar un ied să mă înveselesc cu prietenii mei; iar când a venit acest fiu al tău, care ți-a mâncat averea cu femeile desfrânate, i-ai tăiat vițelul cel îngrășat.»

«Fiule»,

i-a zis tatăl, «tu întotdeauna ești cu mine și tot ce am eu este al tău. Dar trebuia să ne înveselim și să ne bucurăm, pentru că acest frate al tău era mort, și a înviat, era pierdut, și a fost găsit.»»

Domnul să adauge binecuvântările
Sale, Cuvântului.

Eu nu sunt un vorbitor bun. Partea dată mie pe pământ este să mă rog pentru bolnavi, ceea ce îmi și place foarte mult să fac. Și eu nu am o pregătire intelectuală. Singurul lucru pe care-l pot spune eu când citesc Scriptura, este să caut fiecare cuvânt exact așa cum îl spune El, apoi trebuie să-l spun. Voi toți, rugați-vă cu mine, inclusiv frații slujitori, în timp ce încerc să vorbesc despre acest subiect câteva minute.

Observați că Isus, relatând această pildă, încerca să exprime ce simte Tatăl pentru cei pierduți, străini de Dumnezeu, plecați. Amintiți-vă că odată am fost și noi toți străini de Dumnezeu, despărțiți de El, lipsiți de îndurare, fără speranță, umblând în lumea întunericului, pierduți pentru totdeauna; Isus a luat locul nostru de păcătoși și a murit în locul nostru. Iar Tatăl ne primește cu bucurie, pentru că Fiul a fost făcut păcat.

Ce Evanghelie minunată. M-am întrebat adesea ce ar fi viața, la ce să mă aștept, dacă n-ar fi Isus? Unde-aș fi eu? Ce soartă aș avea?

Nu demult zăceam în spital, în evidența celor mai buni doctori. Dintr-o greșeală, anestezicul mi-a ajuns în inimă. Îmi bătea inima doar de șaptesprezece ori pe minut. Doctorul i-a zis tatălui meu că mai am trei minute de trăit. Oh, cum aveam să ies de acolo? Mai aveam trei minute de trăit. Toate păcatele mele stăteau înaintea mea... De multe ori, noi, creștinii, încercăm să ne justificăm. „Păi nu e chiar atât de rău”. Dar cel mai mic păcat trebuie mărturisit, întotdeauna, indiferent cât de neînsemnat v-ar părea vouă; în ochii lui Dumnezeu tot păcat este. Uitați-vă cât de „neînsemnat” a fost primul păcat, dar ce consecințe a avut asupra omenirii. Uitați-vă ce diferență, după ce a fost comis primul păcat.

Când a ajuns la cer mesajul „Fiul tău a căzut!”, Adam ar fi trebuit să fugă prin grădină și să strige: „Oh, Tată! Oh, Tată, unde ești?” Dar el s-a ascuns. Și s-a întâmplat exact invers, Tatăl l-a strigat: „Fiule, Fiule, unde ești?”

Vedeți cum încearcă omul să se justifice? El va încerca să se ascundă după ceva. În loc să vină și să spună ce este el și să-și mărturisească păcatele înaintea lui Dumnezeu, el va încerca să se ascundă după ceva.

Și aici Dumnezeu alerga prin grădină, strigând după fiul său pierdut. Tatăl îl căuta pe fiul său; ar fi trebuit ca fiul să-L caute pe Tatăl. Astăzi este la fel. De îndată ce omul păcătuiește, în loc să vină și să-și mărturisească păcatele înaintea lui Dumnezeu, el va încerca să se retragă. Va încerca să se ascundă după ceva. Va încerca să-și facă o religie.

Gândiți-vă la Adam [și Eva]: și-au făcut șorturi din frunze de smochin pe care și le-au pus în jurul lor. Dar când i-a chemat Dumnezeu să stea înaintea Lui, ei și-au dat seama că aveau o religie omenească. Cuvântul religie înseamnă „acoperitoare”. Ei erau acoperiți cu șorturi făcute de ei. Înțelegeți? Oamenii au și astăzi tendința aceea. În loc să încerce să vină pe calea lui Dumnezeu, pe calea pocăinței și să creadă în Fiul Său, permițând ca sângele Fiului Său să îi curețe de păcatele lor, oamenii se furișează, încercând să găsească altă cale. Ei spun: „Ne vom alătura acestei religii, care nu este chiar atât de strictă”.

Când au trebuit să se înfățișeze înaintea lui Dumnezeu, au constatat că frunzele de smochin nu le foloseau la nimic. Dragul meu prieten, atunci când vei ajunge să-ți dai ultima suflare, tu îți vei da seama că teoriile omenești nu vor rezista. Este bine să trăiești cu acele lucruri, dar nu poți muri cu ele. Eu am fost chemat de multe ori la căpătâiul muribunzilor.

Nu demult, o anumită doamnă din orașul nostru a primit botezul Duhului Sfânt. Ea a venit la adunare. O altă doamnă tânără din oraș, foarte cunoscută – aparținea unui grup religios modern, care neagă sângele lui Isus Hristos – și a spus că noi suntem o sectă de „sfinți care se rostogolesc”, pentru că noi credem în harul salvator al lui Hristos. Dacă aceasta este necesar spre a fi un „rostogolitor sfânt”, atunci eu sunt unul dintre aceștia, căci eu cred în Sânge. Tânăra aceasta mergea la dans și la spectacole, dar era învățătoare de școală duminicală în biserică. Biserica respectivă tăgăduia sângele lui Hristos, zicea că nu există așa ceva. Pastorul lor spunea că Sângele s-a uscat acum o mie nouă sute de ani: aveau o evanghelie socială. Încetul cu încetul, tânăra și frumoasa doamnă a ieșit cu niște băieți.

Fata cealaltă venea la noi la adunare. Ea se îmbrăca mai de modă veche. Când ieșea pe stradă își purta părul frumos pieptănat pe spate, fără a se machia pe față. Da, este adevărat: noi predicăm

împotriva machiajului. Dumnezeu să-i ajute pe predicatori să se întoarcă la Evanghelie.

Ascultați, doamnelor, a existat o singură femeie, în Biblie, care s-a machiat înainte de a se întâlni cu un bărbat: Izabela; iar Dumnezeu a dat-o ca hrană la câini. Așa că atunci când le vedeți machiate, întrebați-le: „Ce mai faceți, doamnă «hrană pentru câini»?” Exact asta a fost: Dumnezeu a dat-o ca hrană câinilor. Nu vreți să fiți ca ea! Dumnezeu vă va face frumoase prin ceea ce faceți; faptul că arătați bine, nu înseamnă că sunteți niște persoane cumsecade. Însă chiar și bisericile în care se predica sfințenia, au lăsat garda jos. Voi știți că acesta este adevărul. Mai bine v-ați întoarce iarăși la Evanghelie.

Observați: acea doamnă tânără ieșea la dansuri, la chefuri și așa mai departe. S-a îmbolnăvit. Nu a înțeles de ce. Dar când a văzut-o doctorul, a diagnosticat-o cu o boală venerică într-un stadiu prea avansat. A încercat să-i dea niște injecții, dar n-au folosit la nimic. Pastorul i-a spus că ea va merge drept în cer, pentru că fusese învățătoare de școală duminicală. Astfel, s-au strâns cu toții la ea, s-o vadă cum pleacă, cum vin îngerii s-o ducă. Eu tocmai trecusem pe stradă, cu puțin timp înainte de aceasta. Pastorul stătea pe coridorul casei – aveau o casă mare, frumoasă. Clasa de școală duminicală era prezentă și cânta, așteptau s-o vadă mergând în cer. Pastorul ieșise afară ca să fumeze, pe coridor. Când moartea a lovit-o pe acea femeie, ea a început să devină isterică, a întrebat: „Unde este fata aceea?” Au întrebat-o: „Care fată? Aici sunt toți cei din clasa ta”. Ea a răspuns: „Eu nu mă refer la ei. Mă refer la fata aceea (i-a spus pe nume), care merge la acel tabernacol, fata aceea care-mi tot vorbea despre sufletul meu. Mergeți și aduceți-o”.

S-au dus la pastor și el a venit în fugă: „Dragă, ascultă. Vom chema doctorul să-ți facă o injecție. Ești puțin isterică”. Ea a zis: „Eu nu sunt isterică. Tu ești un înșelător! Eu sunt pierdută și merg în iad pentru că tu m-ai învățat așa!”. Și ea a murit și s-a dus să-L întâlnească pe Dumnezeu, pierdută, strigând după fata aceea care a tot

Încercat să-i spună ceea ce era corect.

Fraților, când veți ajunge la finalul călătoriei acestei vieți, veți vrea să fi dus o viață sfântă și curată înaintea lui Dumnezeu. Să țineți minte asta!

Biserica voastră de care aparțineți, nu înseamnă nimic înaintea lui Dumnezeu. Este vorba despre ceea ce sunteți în inimile voastre. Dumnezeu nu vă va întreba la ce biserică ați mers; Dumnezeu se va uita la ceea ce sunteți în inimă.

Observați cum vorbește Isus în această pildă, despre tatăl și fiul care a plecat. El trebuie să fi avut în vedere faptul cum Dumnezeu îi caută, îi cheamă, îi atrage pe oameni la pocăință. Iar astăzi, Duhul Sfânt încă mai merge prin țară, chemându-i pe cei pierduți și pe cei care sunt pe moarte.

Înainte de a trece mai departe, vreau să mai spun ceva. Observați ce a făcut Dumnezeu când s-a întâlnit cu Adam și Eva, iar ei aveau propria lor religie, pe care și-o făcuseră. N-au trecut douăzeci și patru de ore de când cineva mi-a zis: „Frate Branham, știi care este religia mea? Regula de aur: fă altora ce vrei să-ți faci și ei ție”. I-am spus: „Este bine, dar în aceasta nu există mântuire”. Așa este. „Dacă nu este cineva născut din nou, cu niciun chip nu va intra în Împărăție”. Născut din Duhul lui Dumnezeu, înnoit, regenerat, devenit o făptură nouă în Hristos Isus: cele vechi s-au dus și toate lucrurile s-au făcut noi, s-au schimbat.

Lui Adam i-a fost frică să se arate și a spus: „Sunt gol”. Acum observați, Dumnezeu s-a dus și a adus niște piei, a făcut șorțuri și le-a legat în jurul lor. Dacă Dumnezeu a avut niște piei, El a trebuit să omoare ceva. Ceva a trebuit să moară ca să facă El o învelitoare. El a omorât ceva, apoi le-a luat pieile. Ceva a murit în locul

lor, pentru că pedeapsa era moartea. O victimă nevinovată a trebuit să moară pentru vina lor, pentru a-i acoperi.

Așa este și astăzi, prieteni: nu regula de aur, care este bună și ea; nu cele zece porunci, care sunt sfinte și ele; ci Dumnezeu a omorât ceva ca să vă acopere pe voi. Fiul Său, Hristos Isus, a murit pe Golgota, Cel nevinovat pentru cei vinovați, ca să creeze o posibilitate ca tu și eu să putem fi nevinovați înaintea Lui. Iar astăzi, Duhul Sfânt caută prin țară să găsească pe cineva care să-L creadă pe Isus Hristos.

Ascultați acum cu atenție. Haideti s-o prezentăm în seara aceasta, ca pe o piesă de teatru, astfel încât s-o poată primi și copiii. Dumnezeule, ajută-i pe copiii noștri din aceste zile.

Nu demult, marele căpitan Al Farrar, a venit la o adunare și a fost convertit, condus la Hristos. Eu am fost în biroul său. Am avut adunări în trei seri la rând, în Fresno, California. De acolo ne-am dus la Seattle... [Porțiune lipsă pe bandă - n.ed.] .... Când am intrat, am văzut atâta poliție cum nu mai văzusem nicăieri altundeva. M-au dus într-o încăpere mică, iar când m-am întors, Dr. Bosworth se pregătea să mă prezinte; de îndată ce a făcut-o, a venit cineva îmbrăcat cu haine obișnuite, l-a atins pe umăr și a spus: „Aș vrea să spun câteva cuvinte”. Dr. Bosworth a spus: „Aici nu se obișnuiește așa, domnule”. El i-a arătat actele sale. Era căpitanul Al Farrar. Erau adunate zece mii de persoane. Și el a zis: „Eu sunt căpitanul Al Farrar”. Majoritatea celor prezenți mă cunosc, pentru că sunt de loc din din Washington, Tacoma. Treaba mea este să pun capăt escrocheriilor. Când am auzit despre această chestiune cu rugăciunile lui Branham pentru bolnavi, m-am dus la Fresno ca să opresc escrocheria. Am văzut lucrurile acelea și l-am auzit pe predicator vorbind; mie nu mi s-a părut că el ar fi un escroc. Noi am adus un medic, am stat două seri. În rândul de rugăciune a fost adus un băiat paralizat, din cauza poliomielitei. Când a fost adus, fratele Branham a spus: «El este victima poliomielitei». Apoi l-a întrebat pe tatăl său dacă crede. Tatăl copilului lucra în poliție. El a zis că

va crede. Fratele Branham a spus că într-un interval de opt zile copilul va fi vindecat. Noi l-am urmărit. Iar băiețelul se află aici în seara aceasta, perfect normal, s-a întors și la școală.

Vreau să vă asigur pe toți: noi am verificat și ce se face cu partea financiară. Vreau să știți că aici nu este o escrocherie, ci este mâna Dumnezeului Atotputernic”.

În ziua următoare m-a dus la o închisoare mare. Acolo erau femei tinere, unii dintre pistolari. Umblau înapoi și încolo și se înjurau. M-a întrebat: „Ce zici de asta, reverend Branham?” A zis: „Oh, Doamne. Pot să le vorbesc?” „Sigur că da”. M-am dus la tinerii de acolo. Erau într-o stare îngrozitoare.

El mi-a arătat cum, numai de la biroul său, se putea apăsa un buton care deschidea anumite celule. Dacă l-ar fi împușcat cineva, ar fi acționat butonul de acolo și ar fi închis toate celulele. Apoi am mers cu el și cu doi gardieni într-o galerie, asemănătoare cu o celulă. M-a întrebat: „Îți plac armele, nu-i așa, frate Branham?” Am răspuns afirmativ. A zis: „Aici este locul în care antrenăm tinerii”. A început să-mi explice cum se trage ș.am.d. Și am observat că se uita în continuu la mine. M-am întrebat ce avea să facă; a dat drumul ofițerilor care erau cu el. Și eram singuri în acea încăpere mică, cu metal de jur împrejur. Și-a pus mâna pe umărul meu. Eu nu știam la ce să mă aștept. Mi-a zis: „Frate Branham? Mă întreb dacă este vreo șansă pentru mine”. Am zis: „Ce vrei să spui, căpitane Farrar?” El a spus: „Eu nu am fost un om rău. Am încercat să respect legea și să fac ce este bine”. „Aceasta a fost datoria dvs, domnule”. A zis: „Dar vreau să-L aflu cu adevărat pe Isus”. L-am întrebat: „Tu crezi?” El a spus: „Da, domnule. Dar nu L-am aflat pe Dumnezeu. Merg la o biserică de aici. Eu nu-L cunosc pe El. N-are rost să mă autoamăgesc. M-am alăturat bisericii, ani de zile am fost membru acolo. Cu toate acestea, eu nu-L cunosc”. Am zis: „Căpitane Farrar, Îl poți primi dacă vei crede”. El a zis: „Înainte să pleci din Washington, stabilește un loc unde să ne vedem și acolo vom discuta totul. Tu doar să rezolvi. Vom lua masa și vom

ieși, poate îmi voi lua iahtul și vom ieși în golf”. Am zis: „Capitane Al Farrar, El te va primi chiar aici”. El a zis: „Nu aici în... Va veni El aici?” Am zis: „El a mers în pânțele unei balene după un om. El a intrat în cuptorul încins ca să-i scoată afară pe unii din copiii Lui. El va coborî în această galerie”. Acolo, ofițerul acela și-a desfăcut pistolul și l-a pus pe podea, și-a pus brațele în jurul meu și Dumnezeu a coborât în mod miraculos și l-a salvat.

Tatăl încă mai este preocupat de cei pierduți. Indiferent cine ați fi, în ce mediu ați fi, Isus va veni oriunde ca să vă primească.

Gândiți-vă în după amiaza aceasta, în ce stare era acest fiu risipitor: cel mai rău loc în care ar putea să fie un evreu este o cocină de porci.

Haideți să ne închipuim puțin lucrurile. Eu pot să văd, într-o veche casă de la țară, o pereche frumoasă, care a muncit din greu toată viața și avea doi fii. Desigur, fiul întotdeauna moștenește averea. Haideți să zicem că ei mergeau la adunare în fiecare duminică, Îl iubeau pe Dumnezeu și-L slujeau din toată inima lor. Dar într-o zi, acest fiu mai tânăr, a început să iasă cu un grup cu care nu ar fi trebuit să iasă.

Ascultă, tinere și tânără care ești aici în această după amiază: de îndată ce ieși de sub influența creștină, ești pe mâini rele. Țineți minte: de îndată ce ieșiți de sub influența Duhului Sfânt. Nu-mi pasă cine este băiatul sau fata cu care ieși, dacă ei nu sunt mântuiți nu vă apropiați de ei.

La fel și voi, bărbaților. Cineva a spus: „Păi, eu pot să merg la bar cu un tip. Eu pot să beau o Cola, în timp

ce el bea bere și whiskey, apoi ies afară și sunt același om”. Eu mă îndoiesc. Biblia spune: „Feriți-vă de orice se pare rău”. Stați departe de teritoriul vrăjmașului. Puteți aluneca foarte ușor și până să vă dați seama, v-ați dus la vale.

Era odată un om care se grăbea să traverseze un munte. Și avea de ales dintre trei vizitii care să mâne caii. Unul a zis: „Pot mâna acești cai în galop la jumătate de metru de marginea muntelui și n-o să ies de pe drum”. Celălalt a zis: „Eu pot să mân la 15 cm de margine, fără să ies de pe drum”. L-a întrebat pe al treilea: „Dar tu?” El a zis: „Eu stau la cea mai mare distanță de margine”. I-a zis: „Tu să mă duci”.

Nu încercați să vedeți cât de aproape de păcat puteți să ajungeți. Vedeți cât de departe puteți să stați de păcat! Depărtați-vă de acesta, evitați-l cu totul!

Este o rușine în ce se bălăcește poporul nostru american și ce fel de lucruri face. Mergeți astăzi prin casele oamenilor... Eu am fost în case creștine, iar când s-a deschis frigiderul, era plin de doze de bere; și se presupunea că erau case creștine. Creștinii nu se joacă cu așa ceva... Din „altarul” de modă veche, pentru rugăciune, am făcut o masă de jucat cărți. Asta i-a transformat pe copiii voștri în delincvenți^[2]. Nu este delincvență juvenilă, ci este delincvența părinților. Dacă părinții i-ar învăța pe copii, dacă ar avea grijă de ei, nu s-ar întâmpla astfel de lucruri.

Tinerele se întind pe aceste plaje, în costume de baie, înaintea bărbaților. Iar pe stradă umblă în haine vulgare și dacă le insultă cineva...?... Păi voi sunteți de vină! Le permiteți să umble așa...!?

Nu demult am vorbit cu o doamnă;
ea a zis: „Eu încerc să mă bronzez”. I-am spus: „Eu am acasă o fată; eu nu știu
ce va ajunge ea, dar dacă o prind vreodată întinsă în halul acela, va primi un
«bronz» cu un băț, din partea mea, după ce o voi aduce acasă”. Va primi
„bronzul” de care are nevoie. [Cei din sală aplaudă - n.ed.] Vă mulțumesc.
Acesta este „bronzul” de care avem nevoie... Tatăl meu avea deasupra ușii
„Regula
de Aur”, cu cele „Zece porunci” pe ea. Era din lemn de nuc. Era o cracă lungă
cam *atât*, cu zece ramuri pe ea. Noi
ne-am primit educația afară, în șopron, fugind în jurul tatei cât ne țineau
picioarele. „*Cine cruță nuiaua, urăște pe fiul
său, dar cine-l iubește, îl pedepsește îndată*”.

Apoi, parcă-l văd pe tânărul
acela, cum iese afară... „De ce nu-i spui mamei tale că nu mergi la biserică
aceea veche? Tu nu faci altceva decât să mergi toată ziua la biserică”. Păi nu
poți să mergi într-un loc mai bun decât la biserică. Parcă-l aud cum spune: „De
ce nu vii în oraș, unde sunt lumini strălucitoare și să trăiești așa cum ar
trebui să trăiască un băiat?”

Primul lucru pe care-l face este
să devină impertinent cu tatăl și cu mama lui. El spune: „Tată, vreau să îmi dai
partea mea. M-am săturat să tot stau pe lângă casă și să fac lucrurile astea.
Duminica nu facem altceva decât să mergem la biserică. Alți băieți merg
pe-afară, fac ce vor. Vreau și eu să fac ceea ce fac ei”. Niciodată să nu
urmați mulțimea! Urmați-L pe Isus. Dar aceasta este atitudinea tinerilor, nu-i
așa? „Vreau să fac și eu ce fac ceilalți”. Niciodată să nu vă luați după ei.
Luați-vă după Isus.

Apoi, parcă-l aud pe tatăl său cum
spune: „Fiule, aceasta este singura modalitate de a ne asigura pâinea”. „Păi eu
am o moștenire, iar tu să mi-o dai. Este dreptul meu”. Care sunt drepturile
voastre? Pot să văd cum bietul tată s-a necăjit foarte tare. „Ce vrei să faci,
fiule?” Fiul i-a răspuns: „Mă duc în oraș și o să trăiesc și eu cum trăiesc

ceilalți”. Tatăl l-a întrebat: „Păi, nu poți să rămâi cu mama și cu mine? Noi te iubim din toată inima noastră și vrem să îți fie bine. Noi am făcut tot ce am putut ca să îți fie ție bine”. Dar asta nu l-a mulțumit. Satana l-a apucat pe băiat. Astfel, s-a dus în oraș să trăiască și el ca restul lumii. Apoi îl văd pe tatăl său cum îi spune mamei: „Mama, știi ce s-a întâmplat? Băiatul nostru s-a înhăitat cu cine nu trebuia. El este un bărbat tânăr acum și mi-a cerut să vând ferma și să împart totul între el și fratele lui. Nu-l pot face să se răzgândească”.

Pot s-o văd pe bătrâna mamă.

Dumnezeu să binecuvânteze acele mame bătrâne. Am și eu acasă pe una din ele. Cât de mult o iubesc eu... Ieri, când mi-am luat bun rămas de la ea, îi tremura bărbia. [...]

Pot s-o văd pe această mamă

bătrână, din istorisirea noastră, cum merge la fiul ei și-i spune: „Fiule, mama a spălat rufe cu mâna, din greu, a călcat, a încercat să facă tot ce a putut ea pentru tine”. Îl aud pe el cum îi răspunde: „Mamă, astea-s lucruri de modă veche. Eu n-am nevoie de așa ceva. Eu voi merge pe calea mea. Sunt mare acum, o să am propria mea cale”. Ea își pune brațele în jurul lui și vrea să-l îmbrățișeze. El și-a întors capul. Nu vrea să fie sărutat în public. Nu mai are dragoste firească. Biblia spune că oamenii vor ajunge astfel. Pavel a spus-o: „fără dragoste firească”. Asta se întâmplă în timpul acesta. Copiii stăpânesc în casă, în loc s-o facă tatăl și mama. Copiii comandă. Este o rușine! Fără dragoste firească.

Pot să văd cum mama îl mângâie pe

obraji. Tinerilor, nu se știe cât timp vor mai fi în viață mama și tatăl acela bătrân, de care v-ați rușinat doar pentru că merge la biserică și poate, din când în când, se bucură atât de mult încât începe să strige. Prietenul sau prietena ta din biserică spun: „Uită-te la el, nu e de groază?”, iar ție îți e rușine cu el. Va veni o vreme când nu-ți va mai fi rușine.

Nu demult, o tânără a venit acasă de la facultate. Ca s-o poată trimite la facultate, mama ei a spălat rufe cu mâna. Acum o aștepta la gară. Fata avea cu ea o prietenă. Ea se depărtase de Dumnezeu și de biserică. Prietena ei era în tren și se uita pe geam. Mama aceea era pe peron, avea numai cicatrici. Iar tânăra era cu cealaltă, veneau de la facultate și a spus: „Uită-te și la zbârcita aia”. Vorbea de mama acelei fete. „Nu arată groaznic? N-ar fi groaznic să trebuiască să stai cu ea la masă și să mănânci?” Așa vorbea prietena acelei fete. Fata, în loc să ia poziție, și-a întors capul. Când a coborât din tren, această femeie zbârcită a fugit spre ea, și-a aruncat brațele în jurul fetei ca s-o sărute. Fata a simțit repulsie, s-a îndepărtat de ea. Se îndepărtase și de adunare și de Dumnezeu. Era atât de rece; s-a întors și s-a uitat în altă parte.

Mama a spus: „Draga mea, ce s-a întâmplat cu tine?” Fata se simțea atât de prost pentru că era și prietena ei de față. Chiar atunci, unul dintre controlori, care cunoștea povestea lor, a luat-o de umeri pe fata aceea și i-a zis: „Ascultă-aici, Maria, ce vrei să spui? Ți-e rușine cu mama ta, de când mergi la facultate? Tu știi ce s-a întâmplat. Într-o zi casa a luat foc. Mama ta a fost o femeie frumoasă, mult mai frumoasă decât ești sau vei fi tu. Tu erai un bebeluș care plângea, când ea pune rufe la uscat în curte și deodată casa a luat foc. Au venit pompierii să stingă incendiul. Casa era în flăcări și tu plângeai, la etaj. Nimeni n-a îndrăznit să treacă prin flăcări. Mama aceea micuță s-a învelit cu ceva și a fugit prin flăcări. Te-a apucat, și-a luat hainele de pe ea și ți-a învelit fața, te-a învelit pe tine și a trecut cu propria ei față prin flăcări. Așa te-a salvat. De aceea tu ești frumoasă astăzi iar ea are cicatrici. Ți-e rușine de acele cicatrici?”

Așa a făcut Isus pentru noi. Pe când eram noi păcătoși, urâți înaintea lui Dumnezeu, respinși, lepădați, a venit din palate de fildeș, pe pământ, El – iubitul Fiul al lui Dumnezeu -, și a luat rușinea și păcatul asupra Lui și a murit pe Golgota, plângând. Să-mi fie rușine de Evanghelia Lui? Creștinilor de pe străzi, nouă ne e rușine să luăm poziție pentru Evanghelia Lui. Pe când El era făcut urât, prin păcat, ca voi să puteți fi liberi! Niciodată să nu-L tăgăduiți. Să-L iubiți întotdeauna. Luați

poziție pentru ceea ce este adevărat. Luați poziție pentru Evanghelia Sa.

Iar în zilele acestea, cam aceea este atitudinea tinerilor. Acest tânăr a simțit la fel și a zis: „Mamă, eu nu mai vreau să am de-a face cu această familie. Voi nu faceți altceva decât să mergeți la biserică. Asta-i tot ce aud eu”.

Fiți atenți. Parcă-l văd pe bătrânul tată cum pune o pancartă cu un anunț de vânzare. Desigur, noi prezentăm lucrurile acum în așa fel încât să le înțeleagă tinerii mai bine. Îl văd cum pune un anunț de vânzare, ca să vândă ferma și apoi să împartă totul între băieți. Poate că mama și tata vor mai trăi atât cât îi va ține partea lor, apoi gata.

Parcă văd cum, după ce i-au dat partea lui, tânărul băiat și-a pus banii în portofel și a spus: „Acum mă voi distra”. În dimineața următoare s-a dus și i-a zis mamei sale: „Bătrână doamnă, împachetează-mi hainele. Dimineață voi pleca”. Oh, Doamne... Cum s-a dus biata mamă și a luat lucrurile pe care le-a purtat el când era un băiețel și s-a uitat la ele. O văd cum a luat o pereche de botoșei pe care i-a purtat el... Voi știți că mamelor le place să păstreze astfel de lucruri. Mama are botoșeii pe care i-am purtat eu când eram mic. Are hainele de bebeluș. Pentru inima unei mame acestea sunt o comoară.

Pot să văd cum bătrâna mamă ia acești botoșei și-i așează pe orgă, îngenunchează și se roagă: „Oh, Dumnezeule, ai grijă de băiatul meu. Acum el pleacă...”

Câți dintre voi au o asemenea mamă de modă veche? Ridicați mâinile. Oh, nu sunt ele minunate și scumpe?

„Ai grijă de băiatul meu. El s-a dus cu lumea și eu nu știu ce se va întâmpla cu el; ai grijă de el, Tată”, s-a rugat ea. Mamele voastre s-au rugat vreodată pentru voi? Oh, când noi rămâneam fără mâncare, mama se ducea în cameră și se așeza pe genunchi și striga la Dumnezeu. Dumnezeu să ne dea mai multe asemenea mame de modă veche, care se roagă așa. Acestea sunt coloana vertebrală a națiunii noastre: mame bune, salvate de Dumnezeu.

Eu pot să văd cum striga la Dumnezeu: „Dumnezeule, ai grijă de băiatul meu”. Indiferent ce-ați făcut voi vreodată, ea iartă. Inima ei este întotdeauna gata să ierte.

Apoi îl văd pe bătrânul tată. El este îngrijorat, umblă înapoi și încolo pe-afară, de la hambar către casă și invers. O aud pe mama cum merge la ușă și întreabă: „Ce se întâmplă, tată?” „Oh, nu știu, mamă”. Voi știți, dacă părinții noștri sunt oameni mântuiți, ei își fac griji pentru copiii lor. Și eu sunt tată și am un băiețel prezent aici, care mă ascultă acum. Dumnezeu știe că eu îl iubesc. Dacă în această după-amiază ar trebui să moară unul dintre noi, aș muri mai degrabă eu de o mie de ori. Așa este. Să rămână el. Noi avem o dragoste pentru odraslele noastre. De aceea și Dumnezeu a iubit atât de mult lumea, odraslele Sale, încât El însuși a venit ca să moară pentru ca noi să putem fi liberi; a plătit El însuși pedeapsa.

Acest tată era îngrijorat, se plimba în sus și-n jos. A doua zi a sosit timpul ca băiatul să plece; și-a împachetat valiza și a ieșit. Le-a zis: „La revedere, oameni buni” și a pornit. Mama a zis: „Un moment, dragule. Înainte ca tu să pleci, hai să ne mai rugăm o dată”. S-au pus pe genunchi, mama și tatăl și-au pus brațele unul în jurul celuilalt și s-au rugat: „Dumnezeule, noi l-am crescut și l-am adus până aici. El pleacă acum de la noi, hoinărește. Te rog, Tată, ai grijă de el”.

Oh, el nu mai avea răbdare, în timp ce ei se rugau; tinerii nu mai vor să audă rugăciunile părinților lor. El avea alte lucruri în mintea lui. Din aceasta cauză suntem nerăbdători, uneori; nu putem aștepta câteva minute, nu ne putem ruga, nu putem aștepta când se face o rugăciune. Dar va veni un timp, prieteni, când veți avea toată veșnicia la dispoziție să vă tot gândiți. Rugați-vă acum! Fiți gata acum să-L întâlniți pe Stăpân!

După ce s-au rugat, s-au ridicat și mama a încercat să-l îmbrățișeze, dar el și-a întors capul. Tatăl său și-a pus brațele în jurul lui. El pornește la drum peste deal. Pot să-i văd pe tatăl și pe mama lui cum stau acolo, îmbrățișați, făcându-i cu mâna în timp ce el pleacă peste deal, în oraș, ca să fie cu restul lumii. Iar părinții aceștia se întorc în casă, plângând, rugându-se.

El se duce cu mulțimea. Cât timp a avut bani, a fost un tovarăș bun. Așa vă tratează lumea. Cât timp aveți bani, aveți prieteni. Dar când vi s-au terminat banii, vi s-au dus și prietenii. Aceștia sunt prieteni profitori. Dar eu știu un Prieten care va rămâne cu voi și atunci când n-aveți o lețcaie: este Isus Hristos, Fiul lui Dumnezeu.

Eu am avut o perioadă când n-avem niciun ban. El m-a iubit. El m-a iubit la fel de mult atunci când n-am avut niciun ban, ca și dacă aș fi avut un milion de dolari. El vă iubește la fel. Acea dragoste pură, sfântă, curată vine numai de la Dumnezeu, în poporul Său. Așa ar trebui să ne iubim unii pe alții, cu acea dragoste divină.

Tânărul acela s-a dus pe la săli de jocuri de noroc, în locuri rău famate ș.a.m.d. După o vreme banii i s-au terminat și prietenii i s-au dus. El fusese un băiat celebru. Se putea întâlni cu orice fată. Dar când i s-au terminat banii, ele au plecat cu mulțimea.

Așa vă lasă și diavolul. Câtă

vreme aveți bani și sunteți celebri, e bine, dar când toate acestea s-au terminat, e gata cu voi.

Apoi îl văd cum își caută o

slujbă. S-a dus la unul din locuitorii țării aceleia, un crescător de porci.

Uitați-vă în ce hal a ajuns acum: un evreu, care nici n-ar fi trebuit să se atingă de un porc. Dar era în nevoie, era flămând și a trebuit să-și ia o slujbă. Și i s-a dat ce era mai rău. Așa procedează diavolul. Imediat ce vă poate face să plecați „în oraș”, el vă va călca în picioare din toate puterile.

Deci, când i s-au terminat banii,

el n-a mai fost bun pentru prietenii lui. Și s-a lipit de unul din locuitorii țării aceleia. Omul acela i-a dat două găleți mari de lături, ca să hrănească porcii. Gândiți-vă: un băiat evreu, dând de mâncare porcilor, departe de mama lui, departe de religia pe care a avut-o cândva și care presupunea ca el să stea departe de porci, iar acum el tocmai acolo se afla. Așa va proceda diavolul. Te va lăsa să-ți fumezi prima țigare, spunându-ți că nu e niciun rău în asta. Apoi, după o vreme, vei fi dependent de țigări. Diavolul îți va spune că nu e nimic rău să ieși la un pahar. Eu am văzut oameni care urmau să fie spânzurați, electrocuțați și care spuneau: „N-am avut nicio intenție să fac așa ceva. N-am vrut să joc la pariuri. N-am vrut să joc cărți. N-am vrut să fiu un bețivan. Când am furat pentru prima dată dintr-o benzinărie, n-am vrut să fiu un tâlhar”. Dar diavolul nu vrea decât ca tu să începi, și te va duce el mai departe. Doar odată să mergeți pe terenul lui, să vedeți ce face el după aceea. Voi știți că faceți ceva greșit, dar vă influențează puterea întunericului, prințul puterii văzduhului care vă prinde în aceste lucruri. Voi trebuie să-i țineți piept. Despărțiți-vă de lucrurile lumii și ieșiți afară și trăiți pentru Hristos.

Acum, tânărul acesta hrănește porcii.

El este acum la cocină, dând lături porcilor și mâncând și el din găleata cu lături. Gândiți-vă numai de la ce a plecat el și la ce a ajuns. Iar banii pe

care i-a stricat el fuseseră câștigați de tatăl lui. Și iată-l acum în cocină. N-auzea altceva decât grohăitul porcilor.

Așa este și în timpul acesta. Sunt mulți băieți ai unor mame, prin baruri, beți, prin locuri rău famate; multe tinere care se prostituează, pe străzi. De ce? Pentru că au plecat de acasă, s-au depărtat de Dumnezeu, s-au depărtat de Biblie, de învățăturile ei, au plecat ca să trăiască cu restul lumii.

Stați departe de lume! Biblia spune că dacă iubiți lumea sau lucrurile lumii, dragostea Tatălui nu este în voi. Stați departe de lume! Câtă vreme în inima voastră este dorința să faceți acele lucruri, rugați-vă până când acea dorință dispăre. Amin. Oh, Doamne. Despre această religie de modă veche vorbesc eu, aceea care scoate din tine dorința după lucrurile lumii.

Când m-am întors la Dumnezeu, a venit o tânără și mi-a zis: „Frate Branham, ce plăcere ai tu de la viață, dacă tu nu fumezi, nu bei, nu mergi la spectacole?” Peste câteva seri, însă, opt sau zece păcătoși au venit în față. Eu am spus: „Eu am mai multă plăcere în acel minut decât ai putea tu să ai în zece ani trăiți în lume”. Noi, creștinii, ne găsim plăcerea atunci când cei pierduți vin la Dumnezeu; atunci când vedem nou născuți în Hristos, care intră în Împărăția lui Dumnezeu, ale căror suflete sunt salvate. Sufletul este veșnic. Noi ne găsim plăcerea în lucruri reale!

Îl pot vedea acum pe flăcău cum zace în cotețul porcilor. Seara, locul acela puțea. El era în cocină, întins lângă troaca porcilor. Într-o seară, mama, neliniștită, începe să vorbească cu tatăl despre băiatul lor: „Sunt atât de neliniștită, tati, nu știu ce să fac. Mă tot gândesc la băiatul nostru. Mă gândesc dacă are ce să mănânce”. Tatăl spune: „Noi am fost învățați întotdeauna că toate lucrurile lucrează împreună spre binele celor ce-L iubesc pe Dumnezeu”. Ei se pun pe genunchi și încep să se roage pentru tânărul Johnny. Îi aud cum se roagă: „O Dumnezeule, ai grijă de băiatul nostru. Oriunde ar fi el, în orice stare ar fi, ai grijă de el, Tată și trimite-l acasă”.

Unde era el? În cocina porcilor.

Îngerul lui Dumnezeu a venit la el: „Băiete, trezește-te. Ce-ar fi să te întorci acasă, la ai tăi?” „Mă gândesc la tatăl meu, care e bogat și la toate lucrurile pe care mi le-a dat. Și iată-mă zăcând aici, murind de foame, zăcând într-o cocină de porci, mâncând lătură”.

Biblia spune că el și-a venit în fire. De aceasta are nevoie biserica, azi, să-și vină în fire, să realizezi Cine este Tatăl vostru, căci uneori ne purtăm de parcă n-am avea un Tată ceresc. Căci toate bunătățile cerului aparțin bisericii: vindecarea divină, mântuirea, eliberarea de griji, toate aparțin bisericii. Isus a murit, iar noi moștenim prin El tot ceea ce are Dumnezeu. Suntem moștenitori ai Împărăției, suntem bogați. „Tatăl meu este bogat în case și pământ, El ține în mâinile Lui toată bogăția acestei lumi”. Așa suntem noi, dacă ne-am veni în fire.

Oh, îl văd cum începe să-și vină în fire și să spună: „Oh, de-aș putea să merg acasă. Dar am păcătuit, nu mai sunt vrednic să merg acasă. Ce pot să fac?”

Când el era doar un băiețel, atunci când era bolnav, mama lui îl legăna în pătuț, îl iubea și-l îngrijea. Iar acum nu este nimeni care să-l iubească și să-l îngrijească. El este afară, în lumea rece ca să se descurce singur. N-aude altceva decât grohăitul porcilor în cocină. Și-l aud cum începe să cânte o cântare veche, pe care, probabil, o știa mama lui. Ceva de genul acesta:

*De-aș mai auzi-o pe mama
rugându-se,*

*De-aș mai auzi iarăși glasul
ei blând,*

*Ce m-aș bucura, ce mult ar
însemna pentru mine*

De-aș mai auzi-o pe mama

rugându-se.

Nu v-ar plăcea s-o mai auziți pe
mama voastră rugându-se, în această după amiază?

Apoi îl pot vedea pe tatăl cum e
din ce în ce mai agitat, cum se ridică și-și ia haina pe el și iese pe poartă,
la lumina lunii, uitându-se în drum și întrebându-se pe unde-o fi băiatul lui.
Tatăl meu obișnuia să cânte o cântare:

*Oh, unde este băiatul meu în seara
aceasta?*

*Inima mea se revarsă,
Căci eu îl iubesc și el o
știe.*

*Oh, unde este băiatul meu în
seara aceasta?*

Oh, Doamne. El se uita în drum,
după băiatul lui care era departe. Pot să văd cum băiatul și-a venit în fire,
s-a uitat în urmă și părea că aude rugăciunea mamei sale. Îngerii lui Dumnezeu
așteptau să ducă mesajul. Eu îl aud cum se ridică și cântă:

*Spuneți mamei că voi fi acolo
(haideti s-o cântăm cu toții),*

*Ca răspuns la rugăciunea ei.
Îngerul păzitor să-i ducă acest mesaj.
Spuneți mamei că voi fi acolo,
Să împart cu ea bucuriile
cerului.*

Da, spuneți dragei mele mame

că eu voi fi acolo.

Să ridice mâna cei ale căror mame
nu mai sunt astăzi [printre noi]. Haideți să cântăm cântarea aceea.

Spuneți mamei că voi fi acolo

(I-ați promis voi c-o veți
întâlni?),

*Ca răspuns la
rugăciunea ei.*

Îngerul păzitor să-i ducă acest mesaj.

*Spuneți mamei că voi fi acolo,
Să împart cu ea bucuriile
cerului.*

*Da, spuneți dragei mele mame
că eu voi fi acolo.*

Îl pot auzi cum spune: „Mă voi
scula și voi merge la tatăl meu”. Și iată-l! Tatăl și mama ședeau într-o
cameră. Iată-l cum vine; soarele răsărea peste câmpii. El era cu picioarele
goale, cu hainele zdrențuite, clătinându-se spre casă. Pot s-o aud pe mama lui
cum spune: „Uite-l, tată”. Tatăl spune: „Acesta-i băiatul meu”. Îl aud pe tânăr
cum zice: „Oh, tată, nu sunt vrednic să fiu fiul tău, fă-mă unul din slujitorii
tăi”.

Tatăl și mama au fugit pe poartă.

Indiferent ce a făcut el, acum vine acasă. Ei au alergat și l-au îmbrățișat.

Tatăl a zis: „Mergeți, tăiați vițelul cel gras. Să ne veselim; acesta este fiul
meu care a fost mort și acum a înviat. A fost pierdut și acum a fost găsit.

Puneți-i un inel în deget și încălțămintele în picioare. Dați-i cea mai bună haină”.

Aceasta este atitudinea Tatălui

față de fiecare păcătos de aici, în această după amiază.

Mi-aduc aminte când eu eram pierdut și distrus, în lume, pe moarte, un păcătos care zăcea pe un pat de spital. Doctorul a spus că mai aveam doar câteva clipe de trăit. Dar, venind pe drum, am plâns și, plângând, am alergat să-l întâlnesc pe Tatăl ceresc; El m-a sărutat, mi-a îndepărtat toate păcatele și grijile. A pus peste mine Haina, pe Duhul Sfânt, mi-a pus pe deget inelul de nuntă; într-una din zilele acestea voi merge Undeva. M-a așezat aici, în poporul Său, unde ne putem bucura împreună. De ce? Cândva am fost mort și acum sunt viu. Oh, Doamne. Eram pierdut și acum sunt găsit.

Sunt mulți fii risipitori astăzi, în lume. Sunt bărbați risipitori, femei rătăcitoare, iar Dumnezeu îi cheamă pe toți la pocăință. Nu-i așa? El vrea să venim. El vrea să veniți, toți risipitorii de pretutindeni. Mă întreb dacă astăzi nu este aici un fiu risipitor care s-a rătăcit. Este vreun fiu risipitor? Ridică-ți mâna. Cineva care a fugit de Dumnezeu, vrei să ridici mâna chiar acum și să spui: „Frate Branham, am fost un fiu risipitor. Vreau să-L găsesc pe Hristos acum”.

Câți dintre cei prezenți, nu au primit Duhul Sfânt? Dumnezeu să vă binecuvânteze. Cei care nu ați primit Duhul Sfânt și care acum aveți mâinile îndreptate spre cer, vreți să veniți acum aici? În timp ce cântăm din nou „Spuneți mamei că voi fi acolo” și voi veniți înapoi, haideți să vorbim cu Dumnezeu. Nu credeți voi că dacă El a deschis ochii orbului, pentru mine, a deschis urechile surdului, El va asculta acum rugăciunea mea pentru nevoile voastre? Haideți să cântăm. Toți, împreună, să cântăm. „Spuneți mamei că voi fi acolo”... Așa. Veniți, prieteni păcătoși... Dumnezeu să te binecuvânteze, fratele meu. Dumnezeu să fie cu tine. Dumnezeu să te binecuvânteze, soră. Dumnezeu să te binecuvânteze, fratele meu.

Spuneți mamei că voi fi acolo

*Ca răspuns la rugăciunea ei.
Îngerul păzitor să-i ducă acest mesaj.
Spuneți mamei că voi fi acolo,
Să împart cu ea bucuriile*

cerului.

*Da, spuneți dragei mele mame
că eu voi fi acolo.*

Eu aud cum Tatăl îl cheamă pe
fiu, în seara aceasta.

*Oh, unde este băiatul meu în seara
aceasta?*

*Inima mea se revarsă,
Căci eu îl iubesc și el o
știe.*

*Oh, unde este băiatul meu în
seara aceasta?*

Oh, Doamne, este minunat cum se
adună ei aici, de pretutindeni. Oh, creștini, nu este minunat? Ridicați
mâinile. Minunat. Credeți voi că Stăpânul este aici în această după amiază?

Haideți să cântăm „Eu am tată
acolo / Pe malul celălalt”.

Câți dintre voi au un tată
dincolo? Ridicați mâinile. Oh, Doamne. Câți dintre voi au o mamă acolo?
Ridicați mâinile. Frați și surori, într-o zi îi vom vedea, nu-i așa? Dacă nu
sunteți siguri de experiența voastră, vreți să veniți acum? În timp ce cântăm:

*Ziua aceea strălucită poate fi
mâine;
Ziua aceea strălucită poate fi
mâine;
Ziua aceea strălucită poate fi
mâine,
Pe malul celălalt.*

*Oh, nu va fi aceasta o întâlnire
fericită?
Oh, nu va fi aceasta o
întâlnire fericită?
Oh, nu va fi aceasta o
întâlnire fericită?
Pe malul celălalt.*

Mi-aduc aminte când fratele meu
murea la spital: „Spuneți-i lui Bill că-l voi întâlni în partea cealaltă”.

*Ziua aceea strălucită poate fi
mâine;
Ziua aceea strălucită poate fi
mâine;
Ziua aceea strălucită poate fi
mâine,
Pe malul celălalt.*

Oamenii s-au adunat aici, s-au pus
pe genunchi, pe podea. Ce ziceți voi că crede Stăpânul în această după amiază?
Grupul acesta mic s-a adunat aici, flămânzind și însetând după neprihănire.

Oh, Dumnezeu să vă binecuvânteze,

dragii mei prieteni. Aceasta nu este o chemare închipuită, este reală, noi îl vom întâlni cândva. Eu cred că sunt în legătură cu Slava, cu Cerul, cu Dumnezeu. Și cred că Tatălui Îi este plăcut în această după amiază să caute printre cei din public și să-i găsească pe cei ce flămânzesc și însetează după neprihănire. Chiar astăzi ei vor fi săturați.

Nu vreți să veniți? Altcineva, în timp ce așteptăm. Cineva care știe că trăirea sa nu este în ordine cu Dumnezeu și nu a primit Duhul Sfânt – vreți să veniți, să vă strângeți aici, în jur, în timp ce ne rugăm?

Haideți să cântăm această cântare.

*O, nu lăsa Cuvântul să se depărteze,
Și nu-ți închide ochii față de lumină;
Biet păcătos, nu-ți împietri inima.
Fii salvat, o, în seara aceasta.*

*O, de ce nu în seara aceasta?
O, de ce nu în seara aceasta? (Vreți să veniți?)
Vrei să fii salvat? Atunci de ce nu în seara aceasta?
O, de ce, spune-mi de ce nu în seara aceasta?*

O... O, Tată ceresc, vorbește acum.
Fă ca aceștia care mă aud acum, să vină acum în mod simplu în față, în timpul acestei lucrări puternice a Duhului Sfânt. Doamne, primește-i. De ce nu în seara aceasta?

Ascultă aici, prietene: acum ești
aici, dar unde vei fi în cinci sute de ani de acum?

*S-ar putea ca mâine soarele să nu
mai strălucească*

*Ca să binecuvânteze fața ta
înșelată;*

*Acesta este momentul, oh, fii
înțelept*

*Oh, de ce nu astăzi? (Vreți să veniți? Ultima
chemare.)*

O, de ce nu în seara aceasta?

Sunteți minunați. Eu trebuie să vă
întâlnesc la judecată. Poate că aceasta este ultima dată când vă voi mai vorbi.
Eu vă ofer lui Isus. Vreți să veniți?

O, de ce nu în seara aceasta? Voi
sunteți „Aproape convinși”. Oh, Dumnezeu vă iubește. Nu vreți să veniți? Mulți
sunt pierduți, fără Duhul Sfânt în inima lor.

*Convins, aproape, a crede Lui,
Gata a mă preda Domnului;
„Mergi Duh Sfânt de aici” îmi
zice cineva,
„Când timpul va veni, te voi
chema!”*

În timp ce așteptăm și Duhul Sfânt
a făcut chemarea, tineri și tinere, oameni în vârstă au venit și s-au strâns

aici, de ce să nu luați în seamă chemarea lui Dumnezeu?

„Mergi Duh Sfânt de aici” îmi zice

cineva,

*„Când timpul va veni, te voi
chema!”*

Înainte de a vă așeza, în timp ce cântă orga, mai este cineva care vrea să vină? Veniți chiar acum. Într-una din zilele acestea, în curând, s-ar putea ca mulți de aici să nu mai fie. Într-una din zilele acestea eu nu voi mai fi. Luna va refuza să mai strălucească, într-o zi; soarele nu-și va mai da lumina. Dacă știți că nu sunteți în ordine cu Dumnezeu, haideți să rezolvăm problema în după amiaza aceasta. Veniți. Vreți s-o faceți? Stați chiar aici.

Dacă Dumnezeu poate să-și descopere tainele Sale robului Său – iar voi știți ce se întâmplă în timpul serviciului divin – nu ar fi aceasta o zi minunată? Nu vreți să veniți? Tineri și tinere, care de-abia acum vă începeți viața, care sunteți la o răscruce în viață, veniți dacă nu sunteți salvați. Vreți să veniți acum la Hristos, smeriți?

Cândva se va sfârși totul și atunci Îl veți întâlni pe El și veți da socoteală de faptele făcute. Într-unul din aceste ceasuri, o bombă atomică va lovi, iar acest oraș va fi cenușă. Poate că în mai puțin de-un an de acum încolo, nu va mai rămâne nimeni în viață. Unde va fi bietul tău suflet? Nu risca, fiu risipitor, vino acum. Dacă până acum v-ați jucat de-a biserica, dacă știți că aparțineți unei biserici dar nu ați avut o trăire reală, nu vreți să veniți? Mă simt călăuzit să fac acest lucru... ridicați mâinile. Priviți încoace, voi toți, creștinii, uitați-vă spre platformă. Credeți voi că Dumnezeu își va întoarce privirea de la așa ceva, când El dă hrană și vrăbiei care cade pe pământ? Dacă El are cunoștință de moartea unei vrăbii, oare cum privește El aproape o sută de oameni care se

roagă cu sinceritate? Acesta va fi un timp minunat.

Ei încă mai vin, prieteni, din ambele părți. Dumnezeu va fi foarte bucuros dacă voi veți veni. Noi ne vom ruga pentru voi, foarte bucuroși.

V-ar plăcea să vă regăsiți în numărul acesta? Dacă se va auzi un sunet afară? Voi trebuie să muriți. S-ar pune întrebarea: „Ce s-a întâmplat?” Trâmbița lui Dumnezeu a sunat. Oh, Doamne. Ultima chemare a fost făcută. Unde ești tu? Unde va fi sufletul tău? Vino chiar acum, când ai ocazia.

*Nu-L respinge, nu-L respinge,
Isus cheamă cu dragoste, cu
blândețe,
Chiar dacă tu te-ai rătăcit,
Oh, cum îți vei dori ca El să spună
„bine ai făcut”
În ziua aceea veșnică.
Nu-L respinge pe scumpul
Salvator din inimă,
Nu-L respinge.
Nu-L respinge pe scumpul
Salvator,
E pericol și moarte dacă
amâni,
Ah, curând va trebui să mori
Și să spui tuturor „adio”
Nu-L respinge pe scumpul
Salvator.*

Acum, dacă sunteți bolnavi și ați dori să ne rugăm... Aș vrea să vă așezați acum, dacă doriți. Oh, creștini de

pretutindeni, rugați-vă, orice ați face. Amintiți-vă, un suflet acum, care ar putea să intre în Împărăție.

Este cineva aici căruia îi

lipsește Duhul Sfânt? Gândiți-vă ce înseamnă pentru voi. Ce a însemnat pentru voi, în seara când ați primit Duhul Sfânt? Ce a însemnat pentru voi? Acum este timpul ca ei să primească Duhul Sfânt. Mulți sunt salvați dintr-o viață de păcat. Ei sunt sinceri; ei flămânez după Dumnezeu.

V-am ținut o jumătate de oră sau

mai mult, în plus, ca să fac această chemare în față. Haideți să ne aplecăm cu toții capetele, acum, în timp ce ne rugăm. Frați slujitori, vreți să mergeți acum în public? Să mergeți între ei... Toată lumea să se roage.

Voi toți, de aici, care-L căutați

pe Dumnezeu, ridicați-vă mâinile acum și spuneți, pur și simplu: „Dumnezeule, eu cred”. Tatăl nostru ceresc, noi, fii risipitori, rătăciți departe de Împărăție... mulți dintre noi, dragă Tată, nu suntem vrednici să fim numiți copiii Tăi. Tu ne-ai putea face doar niște robi, dar Tu nu vrei să fim robii Tăi. Tu vrei să-Ți fim fii și fiice, care au drepturile casei, care au dreptul să meargă la frigider când le este foame.

O Dumnezeule, mulți dintre ei își

aduc aminte că, deși au rătăcit de-acasă, au avut un tată sau o mamă care i-a iubit, o mamă de modă veche care s-a rugat pentru ei și i-a binecuvântat la moartea ei. Un tată de modă veche care a plâns pentru ei și care astăzi este în slavă. Iar ei sunt astăzi aici, când s-a făcut această chemare. Păcătoși și suflete care-L caută pe Dumnezeu, s-au adunat aici. O, Duh Sfânt, lucrează cu putere acum; plutește deasupra acestei clădiri. Știu că Tu aștepti să botezi pe fiecare dintre aceștia de aici... să cobori peste cineva și apoi să vii peste tot publicul.

[Porțiune lipsă pe bandă – n.ed.]...

aici pe platformă, ca Împărăția lui Dumnezeu să poată fi descoperită poporului Său. O, Hristoase, și eu vreau să fiu inclus în aceasta. Vreau ca Tu să-ți aduci aminte și de mine, o, Dumnezeule. Adu-ți aminte de mine, zilele mele sunt numărate. Cândva, moartea va stoarce viața din trupul meu și eu va trebui să Te întâlnesc pe Tine, Isuse. Când voi veni, mă vei întâmpina acolo, Doamne? Eu mă voi uita după Tine, când ceața va începe să se lase în cameră, când pulsul va scădea... Da, chiar de-ar fi să umblu prin valea umbrei morții, nu mă tem de niciun rău. Tu ești cu mine, toiagul și nuiua Ta mă mângâie.

O Dumnezeule, în acest ceas

întunecos, înainte ca războiul mondial să izbucnească, în timp ce puterea Duhului Sfânt se mișcă prin țară așa cum a fost în zilele lui Noe, bărbați și femei sunt convinși să vină la Hristos Isus, să intre pe ușa cea strâmtă, să fie născuți în Împărăție.

Acum, când aceștia stau în

genunchi, aceste suflete care se pocăiesc, oh, Hristoase, ascultă rugăciunile lor. Eu cred din toată inima că Tu îl vei primi pe fiecare dintre ei în Împărăția Ta. Duhul Tău să fie peste viața lor și dă-le dorința inimilor lor în această după amiază.

Mulți dintre cei ce stau la balcon

se roagă acum. Duhul Sfânt să fie turnat printre rânduri, acolo. Cheamă-Ți poporul Tău, Doamne și binecuvântează-l pretutindeni, pregătește-ne pentru ziua aceea mare. Acordă lucrul acesta, Tată, în Numele Fiului Tău Isus. Oh, Tată ceresc, binecuvântează, o cerem în Numele lui Isus Hristos și spre slava Sa.

În timp ce vă rugați, ridicați cu

toții mâinile și spuneți: „Doamne Isuse ai milă de mine...

^[1] În adunările metodiste era o zonă din sala de adunare, ocupată inițial de închinătorii care răspundeau din când în când predicatorului cu strigăte de „Amin” – n.tr.

^[2] Persoane care au săvârșit fapte de natură penală – n.tr.